

שצטן לו הקדוש ברוך הוא
ללבכם.

משום שהרי בשותא אדם, ה'צבר
מפניו אותו לבוש נכבד שהחלبس
בו בראשונה כשהניטו לgan עדן,
ואחר שחתא הלביש אותו
בלבוש אחר. הלבוש הראשון
שהחלبس בו אדם בגן עדן, הוא
היה (מאותם מלובשים) מאותן
מרכבות שנקרו או אחרים, ואותם
לבושים שנקרו לבושים צפון.
ובשורה בגן עדן, כל אותן
מרכבות וכל אותן מחות
קדושים, כלם הקיפו את האדם,
ונשמר מהכל, ולא היה יכול דבר
רע לקrab אליו. וכך שחתא
והעברו מפניו אותן לבושים,
(וחתלשב בלבוש חל מדברים) פחד
מקרים רעים ורוחות רעות,
והסתלקו מפניו אותן מחות
קדושים. ולא נשארו בו אלא
אותם ראש צפוני האצבעות
שפוכבים את האפרנים סיב
זהמה אחרת.

ומשם כך לא ציריך לאדם לנידל
אותן צפונים של זהמה, שהרי
כמה שמתברות, כך גם מרבה
עליו זהמה, וירdeg בכל יום וציריך
לגור אוטן, ולא יזוק אוטן, שלא
יעשה קלין באותו מקום, שיכול
אותו אדם להזוק. והכל כמו
שלמעלה. שהרי לכל אחרים
מקיר הצד الآخر, ולא ציריכים
אותו במקומו של העוזם.

אחר כך עשה לאדם לבושים
אחרים מהעלים של עצי גן העדן
שבארץ. שהרי בראשונה היו
אותם לבושים מאותם אחרים
של הגן שלמעלה, ועכשו מהגן
של הארץ, ויצאו מהגן. ואותם
לבושים היו מעלים ריחות
ובשמים של הגן שהנפש

דאייה מלאה ד�UIL לנפשא, ולא לגופא. פא
חזי, בתיב וירח את ריח בגדיו,qa אוקמיה,
איןון לבושי דאדם קדמאה הו, דיבב ליה
קדשא בריך הוא לאלבשא לון.

בגין דהא כד חב אדם, אתעדוי מגיה ההוא
לבושא יקירה, דאטלבש ביה בקדמיה,
בד אעליל ליה בגנטא דעתן. ולבר דחוב,
אלביש ליה בלבושא אחרא, לבושא קדמאה,
דאטלבש ביה אדם בגנטא דעתן, Aiיהו הוה
(פאיונו מלמושי) מאינון רתיכין, דאקרין אהוריים,
ואינון לבושין דאקרין לבושי טופרא.

ובד הוה בגנטא דעתן, כל אינון רתיכין, וכל
איןון משדרין קדיישין, בלהו סחרין ליה
לאדם, ואטנטיר מכלא, ולא הוה יכול מלה
בישא לאתקרא בהדייה. פיון דחוב, ואטעדו
 מגיה איןון לבושין, (ס"א ואטלבש בלבושינו דחול ממליון בו)
דחיל ממליון ביישין, ורוחין ביישין, ואסתלקו
 מגיה איןון משדרין קדיישין, ולא אשתחארו
ביה, אלא איןון ראשוי טופרי דאצבעאן,
דסחרין לון לטופרין סחרנו דזוהמא אחרא.
ובגין פה, לא ליבעי ליה לבר נש לרבא אינון
טופרין דזוהמא, דהא כמה דאסגיאו,
חייב נמי אסגי עלייה קסטורא, וירdeg בכל
יום, ובכען לספרא לון, ולא ירמי לון, דלא
יעביד קלנא בההוא אתר, דיכיל ההוא בר נש
לאתזקא. וכלא בגונא עלאה. דהא לכלהו
אחריים, סחרא סטרא אחרא, ולא אצטראיך
ליה באתר דעתמא.

לכבר עבד ליה לאדם, לבושין אחרניין,
מטרפי אילניין בגנטא דעתן הארץ.
דהא בקדמיה הו אינון לבושין, מאינון
אחריים בגנטא דלעילה, והשתא מגנטא
דארא, ונפקי מגנטא. ואינון לבושין הו סלקין ריחין ובוסמין בגנטא,

מִתְיַשֵּׁב בָּהֶם וִשְׁמַחַת בָּהֶם. זֶהוּ שְׁכֹתּוֹב וַיְרִיחַ אֶת רַיִם בְּגַדְיוֹ וַיִּבְרְכָהוּ, שְׁהָרִי הַתִּישְׁבָּה נִפְשֹׁו וְרוּחוֹ שֶׁל יִצְחָק בְּאֹתוֹ רַיִם.

מִשּׁוּם כֵּה, כִּשְׁיוֹצָאת שְׁבַתְּךָ, צְרִיךְ לְהַרְמֵם בְּבֶশְׁמִים לְיִשְׁבַּב אֶת נִפְשׁוֹ בְּאֹתוֹ רַיִם עַל אָוֹתוֹ רַיִם עַל יְלִיאָן קְדוּשָׁ שְׁהָסְתַלְקָ מִפְנוֹ, וְאֹתוֹ רַיִם הַמְעֻלָּה שְׁבַבְשָׁמִים הִיא הַדָּס, שְׁהָרִי קִיּוּם הַמְקֻומָּם הַקָּדוֹשׁ שְׁמַפְנוֹ יוֹצְאֹת הַגְּשָׁמוֹת הָוְאָ הַדָּס. וְזֶהוּ קִיּוּם הַגְּנִפְשׁ כְּמוֹ שְׁלַמְעֻלָּה, כְּדִי לְהַתְּקִים מִאוֹתָה הַתְּעַרְטָלוֹת שְׁגַנְשָׁארָה.

כִּשְׁיוֹצָאת הַשְּׁבַתְּךָ, הַתְּלִבְשָׁ אָדָם בְּאוֹתָם לְבוֹשֵׁי גַּן עֲדָן שֶׁל הָאָרֶץ שְׁמַעְלִים רַיִם וּבְשָׁמִים, לְקִים אֶת הַנִּפְשׁ עַל אָוֹתָה רַיִם קְדוּשָׁה עַל יְלִיאָה נִכְבְּרָה שְׁהָסְתַלְקָה מִפְנוֹ. וְהַדָּס הָוְאָ וְדָאִי קִיּוּם הַגְּנִפְשׁ, כְּדִגְמָא עַל יְלִיאָה, שְׁהַתְּקִים קִיּוּם הַגְּנִפְשׁ.

אָוֹתָה רַיִם עַל יְלִיאָה שִׁיּוּרָה תַּעֲלִים אָדָם בְּשָׁמָחָה וּמִשְׁמַחַת אֶת נִפְשׁוֹ, אָז עַומְדָת נִפְשָׁה הָאָדָם בְּמוֹ הַעוֹלָם הַבָּא, שְׁעַתִּיד לְהַנּוֹת מִפְנוֹ. כְּמוֹ שָׁאָדָם מִהְגָּה אֶת קְרוּם הַזָּו בְּעוֹלָם הַזָּה, כֵּה אָוֹתָה רַיִם מִהְגָּה אָוֹתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁבַתּוֹב (ישועה נח) אָז תַּתְעַנְגֶּן עַל הָוְגָן. וְכַתּוֹב וְהַשְּׁבַיעַ בְּצָחָצָות נִפְשָׁךְ. כְּמוֹ שָׁאָדָם מִרְוָה אֶת אָוֹתוֹ עַנְגָּם וּמִהְגָּה אָוֹתוֹ, כֵּה גַּם הָוְאָ מִרְוָה אָוֹתוֹ לְעוֹלָם הַבָּא. אָז בְּשָׁהָאָדָם זָוָה וּמִשְׁלִים אֶת שְׁלָמוֹת בְּבּוֹד שְׁבַת פְּפִי שָׁאָמְרָנוּ, הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קָוָרָא עַלְיוֹן וְאָוֹרָם, (שם טט) וַיֹּאמֶר לַיְהֹודִי אֲפָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּ אַתְּפָאָר.

קָם רַבִּי אָבָא וּשְׁאָר הַחֲבָרִים וּנְשָׁקוּ רַאשׁוֹ. בְּכֹו וְאָמְרוּ, אֲשֶׁר־יָחַלְקָנוּ שְׁמַדְרָךְ הָזֶה וּמִן הַקָּדוֹשׁ

בְּכֹו וְאָמְרוּ, זֶכְאָה חִילְקָנוּ אֶת־אָרְחָא דָא זָמִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוְאָ לְקַבְּלוֹן.

דְּנִפְשָׁא מִתְיַשְּׁבָא בָּהֶם, וְתִדְיִי בָּהֶם. הַדָּא הוּא דְּכַתְּבֵב וַיְרִיחַ אֶת רַיִם בְּגַדְיוֹ וַיִּבְרְכָהוּ, דָּא אֶת־יִשְׁבָּא נִפְשָׁה וּרְוחָה דִּיִּצְחָק בְּהַהְוָא רַיִחָא.

בְּגַנְיָן דָּא כְּדָ נִפְקֵ שְׁבַתָּא, בְּעֵי לְאַרְחָא בְּבּוֹסְמִין, לְאֶת־יִשְׁבָּא נִפְשָׁה בְּהַהְוָא רַיִחָא, עַל הַהְוָא רַיִחָא עַלְאָה קְדִישָׁא דְּאַסְטַלְקָה מִינָה. וְהַהְוָא רַיִחָא מַעַלְיָא דְּבּוֹסְמִין אִיהָוּ הַדָּס. דָּא קִיּוּמָא דְּאַתְּרָ קְדִישָׁא דְּגַשְׁמָתִין נִפְקִין מִנָּיה, הַדָּס אִיהָוּ קִיּוּמָא דְּנִפְשָׁא, פְּגֻוָּנָא דְּלַעַילָּא, לְאַתְּקִיּוּמָא מִהְהָוָא עַרְטוֹלָא דְּאַשְׁתָּארָת.

כְּדָ נִפְקֵ שְׁבַתָּא, אַתְּלַבְשָׁ אָדָם, בְּאַינְנוּ לְבּוֹשִׁין דְּגַנְתָּא דְּעַדְן דְּאַרְעָא, דְּסַלְקִין רַיְחִין וּבּוֹסְמִין, לְקִיּוּמָא נִפְשָׁה, עַל הַהְוָא רַוְחָא קְדִישָׁא עַלְאָה יִקְרָא דְּאַסְטַלְקָה מִנָּיה. וְהַדָּס, אִיהָוּ קִיּוּמָא דְּנִפְשָׁא וְדָא. פְּגֻוָּנָא עַלְאָה, דְּאַתְּקִיּוּמָא קִיּוּמָא דְּנִפְשָׁא.

הַהְוָא רַוְחָא עַלְאָה דְּנִחְיתָה עַלְיָה דְּבָר נְשָׁ בְּחָדוֹ, וְתִדְיִי לְנִפְשָׁה, כְּדִין קִיּוּמָא נִפְשָׁא דְּבָר נְשָׁ, פְּגֻוָּנָא דְּעַלְמָא דְּאַתְּיִ, דְּזָמִין (דָּרְטָעָא) לְאַתְּהָנָה מִנָּיה, פְּמָה דְּבָר נְשָׁ, אֲהַנִּי לְהָאִי רַוְחָא בְּעַלְמָא דָא. הַכִּי הַהְוָא רַוְחָא אֲהַנִּי לִיהְיָה לְבָר נְשָׁ, לְעַלְמָא דְּאַתְּיִ, דְּכַתְּבֵב, (ישועה נח) אָז תַּתְעַנְגֶּן עַל יְיָ וְגֹוֹ. וְכַתּוֹב וְהַשְּׁבַיעַ בְּצָחָצָות נִפְשָׁךְ. כְּמָה דְּבָר נְשָׁ, רַוְיָה לְהַהְוָא עַנְגָּגָא, וְאֲהַנִּי לִיהְיָה, הַכִּי נִמְיָה אִיהָוּ רַיִי לִיהְיָה לְעַלְמָא דְּאַתְּיִ. כְּדִין כְּדָ בְּרָנְשׁ זָכִי, וְאַשְׁלִים שְׁלִימָיו דִּיקָרָא דְּשְׁבַתָּא כְּדַקְאָמָרָן, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוְאָ קָאָרִי עַלְיָה וְאָמָר, (ישועה טט) וַיֹּאמֶר לַיְהֹודִי אֲפָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּ אַתְּפָאָר.

קָם רַבִּי אָבָא, וּשְׁאָר חֲבָרִים, וּנְשָׁקוּ רַיִשְׁיָה.